



HESI SKULU ÁSETA LØNIR HJÁ SÆR SJÁLVM OG HINUM TINGFÓKUNUM

Løgtingið hevur nú valt eina nevnd, sum skal taka støðu til, hvørja løn og eftirløn løgtingsfólk skulu hava aftan á næsta løgtingsval. Tað er í sambandi við uppskotið hjá Páll á Reynatúgvu um at hækka løgtingslønina og broyta fyrimunarligu pensjónina, at nevnd verður sett við umboðum úr øllum flokkum: Fólkaflokkurin: Jørgen Niclasen, Sambandsflokkurin: Bárður Nielsen, Javnaðarflokkurin: Helena Dam á Neystabø, Sjálvstýrisflokkurin: Kári P. Højgaard, Tjóðveldi: Annita á Fríðriksmørk og Miðflokkurin: Jenis av Rana.

Ann og Bjørg studensskúlalærarar í 70 ár

Nú Bjørg Róin og Ann Ellefsen hava virkað við Føroya Studentaskúla og HF-skeið og á Glasi í ávíkavíst 40 og 30 ár var hetta hátíðarhildið. Starvsfelagarnir høvdu í felag skrivað hesa røðuna, sum Kinna Poulsen flutti fram:

Góðu Bjørg og Ann!

Hjartaliga til lukku. At júst hetta hátíðarhaldið skuldi vera 8. mars undrast vit, tykkara starvsfelagar, onga løtu í, tí tit báðar eru tvey rættilig konubrot. Nú tit hava ávíkavíst 40 og 30 ára starvsdag, býðst høvið til at steðga á og spyrja hvussu henda tíðin er farin, og hvat hon er farin við í lærara-starvinum fyrst í Hoydølum, sum í nógv ár var arbeiðspláss-ið, og nú hetta skúlaárið á Glasi.

Ímyndin av tykkum báðum er hon, at tit eru bókmentafrøðingar og nærmastu fakkollegar í dansktlærarabólkinum. Bókmentafrøðin hoyrir til hugmyndafrøðina og ikki kann sigast annað enn, at tit báðar, Ann og Bjørg, hava brent fyrri hesi vísindagrein. Arbeiði tykkara hevur fyrri hópin av næmingum latið dynnar upp – inn í tann litterera heim, tað veri seg tann føroyska ella tann danska. Vit vita, at danskt sum lærugrein hevur verið fyrri stórum broytingum í tykkara tíð og tað hevur harmað nógv av okkum, at lærugreinin danskt hevur mist status sum obligatorisk lærugrein.

Eingin ivi er um, at júst fagurbókmentirnar eru eitt tað mest týðandi at miðla til næmingar. Hvat skuldu vit gjørt uttan H.C. Andersen, Inger Christensen, Tove Ditlevsen ella okkara Hans Andrias Djurhuus, William Heinesen, Guðrið Helmsdal ella Róa Patursson? Tað er ikki at taka munnin ov fullan at siga, at hetta er ein hin mest týðandi lærugreinin á skúlanum, tí hon fremur empati og fantasi - tað er gjøgnum bókmentirnir, vit lesa um ymisk lív og fáa innlit í fjølbroyttar lívsroyndir bæði eydnusamar og sorgarbundnar – tað er í bókmentunum, gomlum sum nýggjum, vit læra sosial atlit og verða gjørd greið yvir, hvørjar trupulleikar menniskju stríðast við. Georg Brandes skrivaði um hetta í einum teksti í 1908:



Ann Ellefsen og Bjørg Róin, studentaskúlalærarar á Føroya Studentaskúla – seinni Glasi, hava havt ávíkavíst 30 og 40 ára starvsdag. Tað var hátíðarhildið seiansta fríggjadag – á kvinnudegnum 8. mars

“Når vi læser sådan, at vi personligt tilegner os, så føler vi her det inderste punkt i begivenhedernes gang, i handlingernes oprindelse, karakterpunktet, viljespunktet, lidenskabspunktet, det archimediske punkt, hvorfra jorden bevæges – tildragelsernes og selve historiens nerve ligger blottet for vore øjne. Hvorfor skal vi altså læse? For at forøge vor indsigt, aflægge vore fordomme og blive i stedse højere grad personligheder.”.

Tit báðar, Bjørg og Ann eru persónligheitir. At greina og tulka, at lesa nýggjastu bókurnar, sum koma á marknaðin, at lesa klassikarar á donskum og føroyskum hevur verið tykkara starvsøki og tað, tit hava brent fyrri at miðla, tí tit vita, hvønn lívsvísdom hetta gevur. Tó skal leggjast aftrat, at tit hava havt líka stóran týðning fyrri okkum tykkara starvsfelagar, bæði sosialt og tá vit hava vent okkum til tykkara við spurningum um bókmentir, stavimáttar, grammatik o.s.fr. – frá tykkum hava vit altíð fingið góð ráð og vegleiðing.

Í tykkara tíð hava broytingarnar verið nógv, men miðlakollveltingin, sum kom í 1990'unum man hava verið hin

størsta og ógvísligasta broytingin. Loyvi mær í tí sambandinum at vísa til Søren Kirkegaard, sum av góðum grundum ikki kundi siga, hvat hann helt um Instagram ella Facebook. Men sum Cicilie Egholm Tonnesen skrivur í einum kronikki í Informatiún, so forðar tað ikki Kierkegaard í at forútsígja ávisar trupulleikar í komandi miðlum. Hann skrivur:

“Sæt En opdagede et Instrument, et bekvemt lille Talerør, der dog var saa stærkt, at det kunde høres hele Landet over: mon saa ikke Politiet vilde forbyde det, af Frygt for, at hele Samfundet vilde blive vanvittigt forstyrret, hvis det brugtes.”

– Jú, vit hava helst øll havt hug at ringt til løgregluna onkuntíð og fingið tey at taka órógvandi fartelesfonir frá næmingunum ella um ikki annað so at slökkja fyrri Snapchat, Facebook, Twitter, Jodel og Instragram og hvat teir eita – allir hesir mongu sosialu pallarnir í virtuella heiminum. Tó kunnu vit ugga okkum við, at bókin sambært nýggjastu spádómunum fer at yvirleva í nógv ár aftrat, so tit verða ikki arbeiðsleysar í bræði.

Bjørg hevur gjøgnum eitt langt lív verið lestararvegleiðari, hevur undirvíst á Setrinum, hevur verið við í kanningum m.a. um hví næmingar gevast at ganga á miðnámi og hevur sum heild altíð verið upptikin av lestrarmøguleikunum hjá ungdominum, eisini hevur hon



Kinna Poulsen, studentaskúlalærari, helt vegna starvsfelagarnar røðuna fyrri teimum báðum, Ann og Bjørg

verið lærararáðsforkvinna og álitisfólk. Ann hevur verið lærugreinaráðgevi í føroyskum, hevur eitt nú ritstjórnað og skrivað Sýni og Dípi umframt lærugreinatilfar um William Heinesen og Martin Joensen, hon hevur verið partur av og forkvinna í nevndini, sum velur út føroyskar bókmentir til Norðurlandsku bókmentavirðislønina, nevndarlímur í YF o.s.fr.

Tit báðar, Ann og Bjørg, hava havt og hava framvegis álit, ávirkan og ábyrgd har tit eru. Við eini heilsan aftur til áðurnevnda Kierkegaard ber eisini til at siga um tykkum báðar, at tit eru estetikarar upp á hvør sín máta – og harvið meinast við, at tit báðar hava stóran tokka til bókmentir sum listagrein, hetta, at fáa eina listarlíga uppliving av at lesa, man verða tann optimala heilavenjingin, nú modernaða námsfrøðin verður grundað á gransking av heilanum.

Vit, sum her sita, tykkara starvsfelagar gjøgnum øll hesi ár, takka tykkum fyrri gott samstarv og fyrri tykkara stóra arbeiði – vit kunnu av sonnum verða samd um, at vit hava fingið stóra nyttu av tykkara ídna arbeiði við at menna tað týðningarmesta, vit eiga – Ungdómin.